

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

Talan väckt den 25 juni 2007 – Aktiebolaget DSV ROAD mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-219/07)

(2007/C 211/69)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Parter

Sökande: aktiebolaget DSV ROAD (ombud: advokaterna A. Poelmans, A. Calewaert och R. de Wit)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 april 2007 avseende Konungariket Belgiens ansökan (ärende REC 05/02, K(2007)1776), i vilket fastställdes att införselavgifter med 168 004,65 euro som avsågs i Konungariket Belgiens ansökan av den 12 augusti 2002, måste återkrävas och att det inte fanns fog för att efterskänka införselavgifter med 168 004,65 euro som avsågs i Konungariket Belgiens ansökan av den 12 augusti 2002,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden importerade disketter från Thailand, vilka omfattades av förmånstull i samband med det allmänna preferenssystemet, under förutsättning att denna import omfattades av ett av de behöriga thailändska myndigheterna upprättat ursprungscertifikat, formulär A, i enlighet med artikel 80 i förordning (EG) 2454/93 ⁽¹⁾.

Tillsammans med varje tullavgift gav sökanden in ett formulär A som de thailändska myndigheterna hade upprättat. De belgiska myndigheterna medgav därför förmånsbehandling.

Ett antal av de certifikat som de thailändska myndigheterna upprättat ogiltigförklarades, varför varorna inte kunde ges förmånsbehandling vid införsel till EU.

Genom det angripna beslutet beslutade kommissionen att den upplupna tullskulden skulle utkrävas.

Sökanden har först och främst anfört att kommissionen i enlighet med artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92 ⁽²⁾ borde ha beslutat att de upplupna tullavgifterna inte skulle utkrävas. Enligt sökanden upprättade de thailändska myndigheterna formulär A certifikat på grund av ett misstag och det finns ingenting som tyder på att exportörerna skulle ha lämnat oriktiga uppgifter. Det är enligt sökanden dessutom fråga om ett misstag, eftersom de thailändska myndigheterna kände till eller borde ha känt till att varorna inte kunde ges förmånsbehandling.

Sökanden har för det andra hävdats att kommissionen borde ha efterskänkt avgifterna, i enlighet med artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92, eftersom särskilda omständigheter föreligger.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

Talan väckt den 29 juni 2007 – Thomson Sales Europe mot kommissionen

(Mål T-225/07)

(2007/C 211/70)

Rättegångsspråk: *franska*

Parter

Sökande: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Goguel och F. Foucault)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— före avkunnandet av dom, förordna om att samtliga uppgifter, handlingar, protokoll, skriftväxlingar, förarbeten etc. som har resulterat i de två förordningarna nr 2376/94 och nr 710/95 skall ställas till parternas förfogande, och

— i huvudsak ogiltigförklara kommissionens beslut REM nr 03/05 av den 7 maj 2007.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut nr REM 03/05 av den 7 maj 2007 skall ogiltigförklaras, vari det slogs fast att det inte är berättigat att efterge importtullar i sökandens fall. Beslutet fattades som en följd av den begäran som de franska nationella myndigheterna ingav till kommissionen, vilka hade begärt att sökanden skulle betala antidumpningstullar på importen av färgtelevisionsmottagare som tillverkats av dess dotterbolag i Thailand och som sökanden hade begärt skulle efterges med stöd av artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾.

Sökandebolaget anser att det har rätt till eftergift med stöd av artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92, eftersom det menar att det uppfyller de två villkor som uppställs i denna artikel.

Vad beträffar det första villkoret (att det föreligger en särskild situation) gör sökanden gällande att det faktiskt föreligger en särskild situation i sökandens fall som följer dels av kommissionens agerande, vilken ändrade uppfattning vad gäller tolkningen av lagbestämmelserna i fråga om varors ursprung utan att på lämpligt sätt ha underrättat aktörerna, dels av de nationella myndigheternas agerande, vilka följde kommissionens uppfattning.

Vad beträffar det andra villkoret i artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92 (att det inte föreligger oriktigheter eller vårdslöshet) hävdar sökandebolaget att det inte kan anses ha varit vårdslöst, eftersom det förlitade sig på att den ståndpunkt som kommissionens tjänstemän ursprungligen intog var korrekt. Enligt sökanden hade kommissionens tjänstemän beslutat att inte tillämpa reglerna om ursprung strikt i sökandens fall, utan att tillämpa förmånliga antidumpningstullar på samtliga apparater som tillverkats och exporterats av sökandens dotterbolag i Thailand.

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

Talan väckt den 20 juni 2007 – Prana Haus mot harmoniseringsbyrån (PRANAHAUS)

(Mål T-226/07)

(2007/C 211/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Prana Haus GmbH (Freiburg, Tyskland) (ombud: Advokaten N. Hebeis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva första överklagandenämndens beslut av den 18 april 2007 i ärende R 1611/2006-1,
- förplikta byrån för harmonisering inom den inre marknaden att registrera ansökan 4 839 916 "PRANAHAUS" i registret över gemenskapsvarumärken, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PRANAHAUS" för varor och tjänster i klasserna 9, 16 och 35 (ansökan nr 4 839 916).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, då det inte föreligger något absolut registreringshinder för att registrera det sökta varumärket.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 28 juni 2007 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-227/07)

(2007/C 211/72)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez).

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission